

Af Flertallet under Nr. 2:

Til Titlen.

38) Titlen ændres til:

„Forslag til Lov
om

Kommunestats Paaligning i visse Tilfælde.“

Af et Mindretal (Bluhme):

39) Lovforslaget affattes saaledes:

Forslag til Lov
om

forskellige Kommunerne vedrørende Forhold.

§ 1.

Under Kommunernes Statteligning efter Indtægt eller efter Formue og Beslighed indbrages fremtidigt alle offentlige og private Institutioner, Foreninger, Aktieselskaber, juridiske og fysiske Personer, der, hvad enten de bo i eller uden for Riget, have fast Ejendom eller Indtægter eller drive Næring eller Forretning her i Landet uden til nogen Kommune hidtil at have svaret personlig Skat.

§ 2.

Ingen, der henhører under de i § 1 nævnte, kan, ved at undlade at tage fast Bolig eller ved delvis Ophold i Udlandet, noget Nar unddrage sig personlig Skat til en af Landets Kommuner — i Tvivlstilfælde afgør Indenrigsministeren, hvilken Kommune der er at betragte som vedkommendes Opholdskommune.

§ 3.

Undtagne fra Statpaaligning efter denne Lov er:

- Civillisten.
- Staten og de Institutioner, hvis Indtægt og Udgift bestemmes ved Finansloven, naar Indtægten ikke hidrører fra Landejendom (Skov), Tiender, Jordfald, Fæstefgift eller Fabrikdrift.
- Nationalbanken, for saa vidt som dens Dktroi hjemler det.
- Sparekasser.
- Stiftelser og Foreninger med velgørende Formaal kunne for et Nar ad Gangen af Kommunalbestyrelsen tiltaas Skattefrihed.

- Store Nordiske Telegrafelskab samt Søfartsselskaber, hvis Skibe gaa i udenrigs Fragtfart.
- Andre Aktieselskaber, hvis Virksomhed er af almen Betydning, kunne af Indenrigsministeren paa Forslag af vedkommende Kommunalbestyrelse fritages for Skat.
- Forbrugsforeninger, der kun indkøbe og uddele Forbrugsgenstande samt Overskud til Foreningens Medlemmer.
- Produktionsforeninger, der i det væsentlige kun frugtbargøre Medlemmernes eget Arbejde eller Produktion.

§ 4.

De paagældende (altsaa Aktieselskaber, Foreninger, Klostre, juridiske Personer m. m.), som fremtidigt efter denne Lov skulle svare personlig Kommunestats, paalignes denne til Næringskommunen aldeles som Kommunens andre statpligtige Borgere og da paa den Maade, at Forretningens, Klosterets, Ejendommens eller Forretningens Bestyrer (eller Iste Direktør) betragtes som Ejer af hele Forretningen med Ejendom, Inventar og Løsøre med den paa samme hvilende Gæld og dennes Forrentning samt med den i Foretagendet faktisk indbetalte Aktiekapital, der antages forrentet som Prioritet i samme med Statsrenten, 3½ pCt., aarligt.

Aktieselskabet eller Forretningen sættes da gennem sin Bestyrer (Direktør), som fingeret Ejer, i Skat, naar det er i Kjøbenhavn efter Indtægt og uden for Kjøbenhavn efter Formue- og Beslighed, alt efter sine pekuniære Forhold og som Opbeholder af Forretningens Overskuds-Indtægt. Under den for Kommunen opgivne eller af denne jugerede Indtægt skal være indbefattet Bestyrerens Løn, og det bliver Aktieselskabets eller Ejers Sag, hvorledes man vil dele Skatten imellem sig og Bestyreren, hvilket derefter meddeles Kommunen.

Den Del af den saaledes paalignede og opkrævede Skat, der da er at betragte som Bestyrerens egen personlige Skat i hans Egenkab som saadan, afgives da af Kommunalbestyrelsen til Bestyrerens Opholdskommune; den resterende Del af Skatten er Forretningens (Aktieselskabets) Skat til Næringskommunen. Hvis Ligningen formenes uretfærdig, gælder for Forretningen samme Paataleregler, som gælder for Kommunens øvrige Borgere.

De Skatydere, der paa denne Maade have betalt personlig Skat til en Næringskommune af en Del af deres aarlige Indtægt, have Ret til, naar de i deres Opholdskommune paalignes personlig Skat af deres hele Indtægt,